

Tôi p gia đình s m, năm tôi 18 tu i đã theo ch ng ra Nha Trang. Trong th i chi n, tôi cũng nh bao thi u n khác p i ch p nh n đ i s ng v c a m t chi n binh. Ch ng tôi là m t sĩ quan m i ra tr ng năm 1962, anh đã tình nguy n vào đ n v L c L ng Đ c B t (LLDB), m t đ i ngũ làm C ng quân khi p v i, đ i v i C ng quân nh ng ng i chi n sĩ này là hình nh c a t th n, là đ i binh tinh nhu - đ n trong âm th m và ra đi trong l ng l , đ i bao kinh hoàng và khi p đ m đ i v i chúng. Nh t là "đàn con c a Bác" đ c nh i s t m t ch thuy t Nga-Tàu, tràn qua dòng B n H i đau th ng, ch ng tích chia l i Nam B c. V t Tr ng S n mang theo cu ng v ng, đôi dép râu lê t b ng nh ng hình hài không tim óc "sanh B c t Nam" d m trên đ ng mòn H Chí Minh ô nh c, m t k t i đ c a l ch s , c a dân t c.

Ch ng tôi là m t sĩ quan tr ng toán Delta c a đ n v , tôi yêu anh ngoài cái vóc dáng phong s ng, thêm vào hình nh hiên ngang, oai hùng c a nét trai th i đ i. Có đ a danh nào thi u đ u chân anh? T vùng đ t Lào vì vu gió tanh m a máu, Pleimer gió núi m a r ng, Đ ng Xoài, Bình Gi ... máu đ th t r i. T n đ nh gió rét m a ph n c a đ t B c hi m nghèo ch p ch n b t tr c, hi m h a r nh r p theo nh ng b c chân xâm nh p, n i ch t toa r p cùng s ng lam ch ng khí tr c ch !!!

Nha Trang, quê h ng có r ng thu đ ng và b cát tr ng, đ n v ch ng tôi đ c đ n trú t i đó vào năm 1964. Căn c tr ng là ông đ i úy Nguy n văn Khách, v sĩ quan này đã thành l p 5 toán nh y, m i toán không h n 6 ng i do m t sĩ quan Vi t và hai c v n M đ m trách. Tên các toán tr ng đ u tiên là anh Phan văn Ninh, Lê k Lân, Nguy n bính Quan, Nguy n văn Tùng và ch ng tôi là H đ ng Nh t. Đ i úy Nguy n văn Khách đã ch huy tr i này đ c m t th i gian, ông l i đ c l nh thuy n chuy n đi n i khác. Sau đó thi u tá Th m và đ i úy Xuân, anh em th ng g i là "Xuân Th o" dù trên khuôn m t c a đ i úy Xuân không có v t x o nào! có l m t cái tên đ c bi t anh em đã t ng cho. Đ i úy Xuân t bên s đoàn Dù v , hai ông này là x lý c a tr i Đ ng Vân. Cho đ n bây gi , dù tr i qua bao dâu b v n không th xoáy mòn tâm trí tôi, tôi v n còn nh c nh m t tr n l t l n ng p c thành ph , và c tr i Hoàng Di u căn c c a M cũng nh tr i Đ ng Vân c a LLDB.

EM H I ANH BAO GI TR L I

Đ n năm 1965, t nh Ph c Tuy (Bà R a) có m t tr n chi n r t l n đó là tr n Bình Gi . Lúc này các toán tr ng chu n b theo các tr c thăng đ thi hành công tác xâm nh p, ngăn ch n nh ng n i C ng quân di chuy n, tôi ch bi t có th thôi. Làm sao tôi có th vui đ c, có th an lòng đ c trong tâm tr ng n i lòng chinh

phôi dôi bóng chinh phu! C m i l n chàng chu n b đi vào "mi n gió cát", nh y vào gi a lòng đ t đ ch là m i l n tôi xót xa th m h i: bao gi chàng tr i? Ai có t ng là v c a chi n binh m i thông c m n i lo âu, ni m đau đ i ch , s c ô đ n t ng phút c a ng i v lính trong th i chi n chinh. Ôi, Đ ng Xoài, Bình Gi ... đ t b ng s phong ba, khối l a ngút ngàn và ch ng tôi s đi vào ch n y. Tôi th t th m, tôi héo hon theo t ng b c anh đi, tôi đ i anh v mà lòng t i b i v n nát....s anh v trên đôi n n g , tôi ngh n ngào ngh đ n ngày anh tr v "bên hòm g cài hoa..." ch ngh th thôi mà n c m t tôi l ng l lẫn dài. Tôi r i Nha Trang, t m bi t chàng, t m bi t nh ng ng n thùy đ ng rì rào nh ng đêm t a đ u nhau nghe sóng bi n ngoài kh i, mang theo k ni m nh ng năm tháng bên ch ng tr v gia đình tôi i Sài Gòn.

Sài Gòn không có bi n, không có thùy đ ng cát tr ng, tôi c m th y b i h i nôn nao nh , băng khuâng và nu i ti c nh ng ngày n ng nân ph n h ng đã v i qua.... "Sài Gòn đ p l m, Sài Gòn i", Sài Gòn v n nh n nh p bao tà áo, t quán cà phê Continental gi ng hát tr m m, truy n c m c a Sĩ Phú v ng ra "n ng Sài Gòn em đi mà ch t mát, b i vì em m c áo l a Hà Đông". Tr i i, tôi còn tâm trí nào đ chìm đ m trong nh ng giòng âm thanh đó, tôi v i b c nhanh đ xa r i ti ng hát nh mu n r t đ u i theo. M t s t ng ph n đ y ray r t nh ri u c t, cách vài m i cây s đ ng chim, bay súng n đ n bay, thây ng i ng q y. Khuôn m t di m l Sài Gòn, Hòn Ng c Vi n Đông mà đ i v i tôi, nó nh nh ng lo i trang s c diêm dúa trên thân xác loang l đ n bom, trên hình hài còm c i c a M Vi t Nam! Tôi làm gì có áo l a Hà Đông đ m c, n i c m đó đ i v i tôi là vô nghĩa, tôi ch c n có chàng, tha thi t bên chàng mà thôi. Nh t đ nh anh ph i tr v và v nguyên v n hình hài nha anh, nha H đ đ ng Nh t đ u yêu c a em!

Ch ng tôi t h u c Nha Trang v Vũng Tàu đ chu n b hành quân, bu i chi u, nh n đ c tin c a ng i anh g i tôi ra đ g p chàng. Năm đó tôi mang thai đ a con đ u lòng đ c ba tháng, đ n c ng tr i vào lúc 6 gi chi u tôi đã g p thi u tá Th m, đ i úy Mai vi t Tri t và đ i úy Xuân đang đ ng tr c tr i. Tôi h i xin cho g p chàng, các ông y nói: thi m đã đ n tr m t r i, Nh t m i v a t gi chúng tôi b c ra bãi phi c tr c thắng. T trong vô th c nảo nùng ch t ủa v loáng thoáng bên tai nh ng v n th Cung Oán Chinh Ph : "bóng chàng đ t ráng pha, ng a chàng s c tr ng nh là tuy t in". Cũng m t bu i chi u chi n chinh năm x a, ng i chinh ph ti n đ a chinh phu lên đ ng ra tr n m c, con tu n mã tr ng phau nh màu tuy t hí vang l ng, c t vó uy nghi n i b c bên giáp tr n r c đ nh màu ráng cu i tr i quan tái. Tôi, hôm nay đ n l , n c m t đoanh tròng đ ng nhìn theo t ng chi c tr c thắng t t c t cánh, ti ng đ ng c m ùm ùm, gió b i xoáy c m t vùng, tâm t tôi r i b i nh c úa, lo n cu ng theo t ng vòng quay cánh qu t, lòng qu n th t t ng c n nhìn đàn chim s t khu t đ n v h ng đông b c Bình Gi trong màu tím th m c a s ng khối hoàng hôn m nhân nh...!!! Bình Gi , m t đ a danh đang sôi s c l a chi n tranh.....th n ch t đang đ i ch , ch c n a đây

chàng s hi n di n n i đó!!! Tr n đánh này có nhi u đ n v b binh k c ti u đoàn Th y Quân L c Chi n. Cu c giao tranh đã quy t li t di n ra, ti ng bom đ n v ng v C ng quân t n th t n ng n , nhi u chi n sĩ qu c gia cũng đã hy sinh. Nh ng toán ho t đ ng c a ch ng tôi đã b l , nên anh đã bằng r ng v t su i m y ngày đêm liên t c m i ra đ c núi Th Vải t i Bà R a. Chàng đã nguyên v n tr v , cảm n th ng đ che ch cho chàng, chúng tôi bên nhau nh ng ngày phép ng n ng i t i Sài gòn.

Đ n năm 1966 các anh toán tr ng cũng l n l t m i ng i m t n i, riêng ch ng tôi v n l i đ n v cũ. Lúc b y gi Ch Huy Tr ng tr i Đ ng Vân là Phan duy T t, ông này v không bao lâu l i thành l p thêm m y toán n a. Tôi nh nh ng toán tr ng r t tr là: Ngô văn Th m, Tô M i, Nguy n ng c Thi p, Tr n anh Tu n, Nguy n văn Biên,v.v... các toán tr ng l n l t thay phiên nhau đi h t cu c hành quân này đ n cu c hành quân khác. Các đ a danh đ m máu nh Phú Bài, B ng S n, Chu Lai, Khe Sanh, Hu , Đ n Biên Ph c ng đ chi n tranh leo thang, ti p theo là Pleimer, tr n chi n này các đ i và tr ng toán đã hy sinh r t nhi u.. Trong l n t th ng này, tôi ch nh có 2 ng i b n c a ch ng tôi là đ i úy Nghi và Nguy n văn B y, anh em th ng g i là "B y Lùn". Trong c nh đ n l a trùng đ i p, nhi u phi công tr c thăng c a không l c VNCH, khi th y đ ng đ i bên d i b nguy kh n đã b t ch p m ng s ng, li u thân trong các phi v đ quân và ti p t l ng th c. Nhi u chi c đã b b n r i tan tành, l a b c cháy ngút tr i. Lúc đó có trung úy phi công tr c thăng Nguy n văn Vui, li u m t phen sinh t đ m ch s ng cho đ ng đ i b ng nh ng thùng l ng th c.T trên cao trung úy Vui b ng thành lnh "cúp" máy cho phi c r i xu ng nh kh i s t và quay 180 đ , g n đ n m t đ t cho tr c thăng n máy l i, thán ph c thay ng i phi công dng c m c a QLVNCH.

Đ u năm 1967, tôi l i mang thêm đ a th hai m i sanh g n m t tháng, v c a anh Nguy n Ng c Thi p cùng sanh m t l t, cô này là em ch ng c a tôi. Lúc này ch ng tôi đang hành quân t i Vùng Hai Chi n Thu t s p v , tôi đ c tin t Sài gòn và ra h u c đón ch ng, th ng khi m i l n xong công tác là anh đ c đi phép. Trong lúc ch phi c tr v Sài gòn, anh Nguy n ng c Thi p b t n n do thùng ti p t l ng th c t tr c thăng M r t xu ng, cái ch t c a anh Thi p r t th m th ng. Ôi, chinh chi n! b t h nh t ng ngày đ n v i dân t c Vi t Nam, đ a con c a anh Thi p m i chào đ i còn đ h n đã vĩnh vi n không th y m t cha và vành khăn s oan nghi t v i qu n trên đ u ng i v tr . Hôm sau ch ng tôi đ a xác Thi p -ng i em r tr v Sài gòn an táng. Nh ng ngày phép qua mau trong s bu n b , m t mát c a ng i thân. Anh tr l i đ n v , tôi l i theo chàng v Nha Trang sau 3 tháng sanh n .

Năm M u Thân 1968, tôi tr v Sài gòn và đ a con th ba đã chào đ i. Vi t C ng đ t nh p và t n công thành ph Sài gòn, kh p các t nh l đ u n sủng. Trong tr n M u Thân ch ng tôi l i m t thêm m t đ ng đ i, trung úy Nguy n văn Tùng đã t tr n t i Tòa T nh Tr ng Nha Trang lúc hai bên k ch chi n. N a năm sau ông Ph m duy T t đã tuyên chuy n v Vùng 3 Chi n Thu t, ch ng tôi đã ph c v trong LLDB t năm 1962 đ n năm 1968. Lúc này anh đ c l nh tuyên chuy n v Vùng 3 Chi n Thu t nh n ch c v Trung Tâm Hành Quân c a C.3 t i Biên Hòa. Sau đó ông Ch Huy Tr ng là trung tá Ph m duy T t đ a anh nh n ch c làm tr ng tr i Chí Linh Sông Bé, đ c m t th i gian anh đi qua tr i T ng Lê Chân Bình Long và L c Ninh. Đ n năm 1969 anh coi tr i T ng Lê Chân, sau cùng anh v B.3 hành quân B.15 cho đ n năm 1972.

Năm 1972, kh i đ u c a Mùa Hè Đ L a, đ nh t n cùng c a điều linh, th m sâu c a tang tóc, đ y ng i dân xu ng cu i đáy đ a ng c. Chi n tr ng tr nên kh c li t h n, kinh kh ng h n, tàn b o h n....bom đ n cày nát mảnh đ t quê h ng nghèo khó. M Vi t Nam m tr ng m t máu l đ m đià, h i th M Vi t Nam đ t qu ng t ng h i, thân th M Vi t Nam run r y t ng c n, tan hoang nh đ a ch n, s p đ nh c n đ i h ng th y.... Tr c b v c th m t sinh, ng i dân mi n Nam t ng b c g p gh nh, chênh vênh trên chi c c u đ nh m nh. Máu và n c m t, thây ng i và khăn sô...!!!

Đ n cu i 1972 LLDB đ c l nh gi i tán đ b xung qua các l c ng b n nh : B t Đ ng Quân Biên Phòng, Nha K Thu t và các quân binh ch ng khác. Anh đã ch n v S Liên L c Nha K Thu t B T ng Tham M u và làm vi c t i đó cho đ n cu i năm 1974.

ÁO BÀO THAY CHI U ANH V Đ T

Đ u năm 1975, anh đ c l nh đi n m B Ch Huy nh Chi n Đoàn 2 t i Ban Mê Thu c và Kontum. Lúc này tình hình chi n s tr nên căn th ng, h n lo n, ph ng ti n di chuy n vô cùng khan hi m và khó khăn. Hai ngày ròng rã ch đ i t i phi tr ng Tân S n Nh t nh ng v n không có phi c , anh đành lên phi tr ng Biên Hòa và đã đ c lên đ ng sau đó. Khi đ n trình di n t i Chi n Đoàn 2, m i sĩ quan ph i thay phiên nhau hành quân 10 ngày. Đ n ngày 20 tháng 3 năm 1975, thi u tá Cao tri u Phát đã đem l ng lên căn c hành quân đ phát cho anh em. Ông thi u tá Phát b o ch ng tôi, "m y" đã xong công tác r i, có đi theo chuy n bay này v không? Anh không mu n xa đ ng đ i trong lúc này, nh t là lúc tình hình đang r i ren vì đ c l nh s p rút quân đ di t n chi n thu t, h n n a các b n anh đ ngh thoi chúng mình s v chung cho vui. Vì v y, anh đã nh thi u tá Phát mang ti n l ng v cho tôi, anh ch gi l i 500 đ ng đ tiêu xài và nh n vài hôm sau anh s v Sài gòn.

Trên đ ng rút quân "tri t thoái cao nguyên", đ c theo qu c l s di chuy n r t h n t p. Anh đ c l nh th ng c p đ n quân đi tiên phong đ m đ ng, b o v và đ a dân chúng v đ ng b ng tránh kh i n n đầu binh và c p b c. Sáng ngày 25 tháng 3, anh đi n v g p tôi và báo ngày mai s g p m con tôi t i Sài gòn, ch c còn 24 gi ng n ng i, tôi ch đ i trong s h i h p xen l n ni m vui cho cu c t ng ph n. Chi u cùng ngày trên đ ng rút quân, anh cùng thi u tá H i và vài sĩ quan n a trên xe, m t trái đ n B.40 t phía C ng quân mai ph c b n trúng ngay ng i tài x cháy không còn xác, thi u tá H i văng ra kh i xe b cháy đen, riêng ch ng tôi b đ p nát m t nhìn không ra. Trong xe ch t 3 ng i, còn l i 3 ng i đ u b th ng không nguy hi m đ n tánh m ng.

Nh th ng l m i sáng, t khu c xá gia binh c a tr i Nguy n cao Vĩ trên chi c Honda ra c ng đ a con đi đ n tr ng, tôi đã th y trung úy Th và th ng sĩ Sanh, hai ng i này ch n tôi l i, đôi m t ái ng i và ng p ng ng cho tôi bi t hung tin: Xin ch bình t nh, tin chính xác báo cho bi t đ i úy H đ ng Nh t đã t th ng trên đ ng rút quân chi u hôm qua. Tôi nh b sét đánh, tim tôi nh ng ng đ p, tr c m t tôi c nh v t b ng t i s m và đ o l n, tai tôi ù lên nh ng ti ng kêu quá đ , m t đ t b ng nhiên nh p nhô d y sóng. Tôi r ng r i, tôi chao đảo, tôi ng q y chi c xe Honda v i đ a con tôi cũng đ theo. Các anh em mang tôi vào b nh xá, sau khi h i ph c tôi làm th t c đi nh n lãnh xác ch ng.

"Ngày mai đi nh n xác ch ng, ngày mai đi nh n xác anh, cu ng si thu y hi n linh bầy gi ". Tr i i, H đ ng Nh t i ! Anh đã b m con em, anh đã b l i b n bè và đ ng đ i trong lúc đ t n c đang h i nghi t ngã. Tôi cùng các anh em đi đ n Nghiã Trang Quân Đ i t i Biên Hòa, đ c m t chú lính đ a tôi đi qua dãy h c t ch a đ ng t thi và cu i cùng chúng tôi đ ng l i. Đ ng l i đ ch p nh n m t s b b ng, đ ng l i đ gó tr n m t v n v đ n t e đ i toàn thân, nh n m t ki p đ i góa ph . Chi c h c t gó g n hình hài c a thi u tá H i và thân xác ch ng tôi đang n m b t đ ng. Tr i i ! "em không nhìn đ c xác chàng, anh lên lon gi a đôi hàng n n chong", thi hài ch ng tôi n m trên chi c băng ca, khuôn m t đã b nát, tôi ch nh n đi n chàng qua t m th bài. T m th bài này nó đã t ng theo chàng qua nh ng đ n đ ng máu l a, nó đã t ng p nh th ng v ng i v bé nh và đàn con đ i m i khi đ ng b c quân hành gi a l ng đ i c a r ng khuya t ch m ch, cu i r n sim b t ngàn. Bầy gi "áo bào đã thay chi u anh v đ t" yêu đ ng kia đã cùng anh ch p cánh bay t i m t vùng tr i miên vi n....!!!

ĐÁ NÁT VÀNG TAN

Vài hôm sau thành ph r t l n x n, trong c xá đ n bay x i xã, lúc đó tôi nh em

tôi đưa 5 đứa con vào nhà trọ của phần tôi thu xếp xong xuôi. Chẳng có một đêm đông lạnh giá gì nghiêm và thiêu đốt quân lính, tôi nóng ruột không biết các con tôi như thế nào. Một tháng ngày nóng nực ngột ngạt đè nặng trên đầu người dân Sài Gòn..... Đến trưa ngày 30 tháng 4, các anh em quân nhân vội vã qua cửa ngõ trại của Nguyễn Cao Kỳ....tôi ngơ ngác nhìn và chờ theo. Sài Gòn súng nổ, Sài Gòn đèn lấp lánh tên bay, tiếng pháo của quân Mỹ dội, tiếng xích sắt thô bạo nghiến nát một đất nước, giờ phút hỗn loạn của Sài Gòn, công dân đá nát vàng tan đã đến. Quyết một phen trở nên mái ngán của của quân xâm lược thành phố, trên bầu trời những chiếc phi cơ đang vờn vũ đánh bom bom vào vòng đai Sài Gòn, một chiếc bom cháy chói lòa như hành tinh lấp lánh rồi nổ tung tóe, tan tành tiếng nổ như rì rào, một chiếc khác gây cánh quay như con voi rồi chúi đầu, sau tiếng nổ tiếng nổ khói đen nghịt bốc lên cao. Sài Gòn bốc cháy, Sài Gòn loạng lạng, Sài Gòn tiếng kêu la thất vọng. Kèm gai như một người bạn già, nhớ anh em quân nhân súng lăm lăm trong tay bám chặt chốt. Tôi thấy những người lính Mỹ đang đau đớn ngửi cánh "Thiên Thiên", giày sô "shaute" còn bám chặt gót chân gió bấc mà áo trên lưng một người nào? Chẳng còn tim thân trên với những xương máu đến đổ vào thành phố, hai tay cầm hai trái phá đang chờ đợi, chờ đợi. Tôi nhớ một cái xác phơi phết, họ đã thất lạc từ bao giờ. Tôi chờ đợi và những người ngã xuống Bức Hiên để ghé vào nhà người chết, những căn nhà bị đốt nát tan hoang vì đến pháo của địch quân, không biết họ đã tan thân trong đống gạch vụn đó hay chờ đợi người nào? Tôi lại trở ra đất nước Nguyễn Văn Thiệu, và đi vào chờ đợi và nhà trên đất nước Lý Thái Tông, năm đứa con tôi vẫn còn đang chờ. Mọi con chúng tôi ôm nhau òa khóc.

Chiều 30/4 người người bắt đầu tìm kiếm, người người thất lạc. Hoàn cảnh và cuộc sống chết sống của một người và chiến binh, họ không còn và nằm xuống từ giờ cuộc chiến bị hùng này, một chiếc khô đất và chiếc khâu của lên mặt. Tang của người và người trên đầu tôi với cái tuổi của 30, lại chết thêm một cái tang cho đất nước. Hai vai gầy gánh vác đau đớn trong cảnh mồ côi, con cô, đứa con lớn nhất chỉ có tám tuổi và đứa nhỏ nhất mới được 18 tháng, tôi biết làm gì đây trong thảm trạng này, trong cảnh thế giới của "Sài Gòn hoang vắng như thế, môi người quá nghèo khổ như một màu son...." Như thế này, em phải làm gì đây anh, em phải làm gì và mọi con em phải sống làm sao trong những ngày tháng đến ???

Cuộc đời sao lắm nỗi buồn truyền, sao quá đời đời trong đời với người và lính?! Tôi lại phải tiếp tục sống và phải sống dưới một lớp người mới, một thế giới mới mà đời thế giới là giai cấp, là địa tài, là hạnh phúc đã mất. Tôi trong tâm trạng như hóa đá, qua câu chuyện nàng Tô Thị bước lên trên đỉnh núi tiếng chiêng dội bóng chinh nhân. Những nàng Tô Thị dù sao vẫn còn nhớ những hạnh phúc của tôi, tôi là đời thế giới của một giai cấp thành phố mới của một vô thần, tôi là của một sĩ quan chế độ cũ, và của một "người quân", họ đã lên án tôi như thế. Chẳng tôi đã gác súng trên đất nước rút quân, tôi đã làm chết bao nhiêu trẻ con của quan tài, lòng huyết lệ như đã cách ngăn chúng đôi miền: đất nước-cảnh. Tôi còn gì nữa mà

ngóng trông nhàn nhàn Tô Th, có còn chăng ch là 5 đ a con th d i, tôi ph i t o t n buồn gánh, bán b ng đ s ng qua ngày hai bu i cháo rau...!

Đ I NG I NH CHI C LÁ

Con n c xoáy trăm giòng r i cũng v bi n kh i, con ng i trong c nh đ i quay qu t, ng c xuôi r i t i lúc cũng đ ng l i. Tôi đ c gi y b o lãnh t Hoa K c a em tôi và đ c phái đoàn ph ng v n. Tr i qua bao khó khăn v tài chánh, v m i m t....nào có bình th ng và đ dằng nh bao gia đình khác? cu i cùng chúng tôi đ c lên đ ng. Hành trang mang theo m t gia tài hom hèm nghèo khó, cùng 5 đ a con đã tr ng thành. Phi c c t cánh, t ng r ng tuy n n c m t tôi đã khô c n trong đ i s ng kh n n, t đ ng nó lăn dài trên đôi má hóp s m đen m a n ng, trên khuôn m t hóc hác ti u t y; trong nh ng gi t l đó đã hòa l n nh ng vui bu n, tôi thoát kh i đ a ng c tr n gian, t bi t "thiên đàng" C ng S n. Tr m đ ng chân đ u tiên t i Thái, chuy n đi l u l i 10 ngày t i đó, r i Tokyo, San Francisco, và chúng tôi đã đ n Kansas city đoàn t v i ng i em gái th 5 n i thành ph này.

V t qua nh ng khó khăn trên x ng i lúc đ u tiên, nhân tình th s bi n đ i theo hoàn c nh đó là chuy n th ng h ng trong b t c m t đ i s ng nào. Tôi xuôi Nam v mi n Cali n ng m t i qu n Cam, tôi đã quen v i đ i s ng m i, g p l i nh ng đ ng đ i c a ch ng tôi năm x a. Trong m t tình c gi a t i c c i con c a ng i b n cũ, tôi g p đ c đ i tá Ngô Th Linh do các anh em gi i thi u... Sau đó tôi quy t đ nh v San Jose vào tháng hai và nghe tin đ i tá Ngô Th Linh đã t tr n. Đ n tháng 3 bên S Liên L c các anh đã t ch c ngày gi c a ch ng tôi r t tr ng đ i, ni m an i to l n sau bao năm tháng nh c nh n. N c m t nhà tan, trong c nh đ i tha ph ng l c nh, l ng i nh ng tình đ ng đ i v n còn g n bó, cao quý thay cho cái tình huynh đ chi bình.

Nh ng chi u đây m i đ tháng t v, tôi nh quê, nh nhà và nh bao chi n sĩ đã n m xu ng cho quê h ng, trong đó có H đăg Nh t -ch ng c a tôi, anh đã làm xong b n ph n c a ng i trai th i lo n. Gi đây ni m đau b i tr n luôn đeo đ ng theo các anh -nh ng ng i Lính sau cu c x y ghé tan đàn, các anh b b c t m t cách bi ph n trong m t cu c chi n đ u oai hùng. Các anh đang trôi d t trên x ng i, cu c chi n đó còn d dang và đang ti p di n trên m t chính tr ng không ph i b ng súng g m, mà b ng l p tr ng, b ng kh i óc, b ng Lý T ng QU C GIA và DÂN T C. Máu các anh đã tô th m cho màu c , nh ng đ t n c v n n m trong loài q y đ , tôi luôn h v ng và tin t ng vào các anh, nh ng ng i chi n sĩ can tr ng c a QLVNCH.

Cố Lại Chính Chi Nhân Hối

Một chút niềm riêng về Nha Trang đầu yêu ngày tháng cũ. Nha Trang những ngày mùa đầu hiu hắt buồn. Những ngày đầu tiên trong trại gia binh, những Duy Tân con đường dọc theo bờ biển đèn ngoài khuya nhấp nháy ngàn sao, phấp phấp đêm Nha Trang trông huyền ảo lạ mắt như ngàn trăn châu trăn đầu trên nét xiêm hài nhưng thắm cả giai nhân. Tôi cố chìm sâu vào đáy dĩ vãng rong rêu, mãi mãi nhen hời hợt lòng tôi lại rớt rào rào những tôi, lòng tôi lại trào dâng bao kỷ niệm. "Tuýng sa tròng quân mả c tiu, cố lại chính chi nhân hối" hình bóng chinh nhân khi n, khi hi n, nôi trôi theo tiếng dòng chảy, tiếng âm thanh đứt là "vng nghe t đáy h n thng tích, bao tiếng kèn truy đi u năm xa."

Bây giờ là THÁNG BA. Bây giờ đã t bao đầu một chàng, một quê hương. Vâng bây giờ là tháng 3, đã 34 năm dài, mùa Quê cũ n, mùa đau thương phò trảm trên "Quê Hương Nghìn Trùng Tang Trng". Trong một góc sâu thẳm cả lòng tôi, hình ảnh cũ thi u tá H đăng Nh t, ng i chng thân yêu đã anh dũng Đ N XONG N N C.

San Jose, Mùa Quê cũ n.